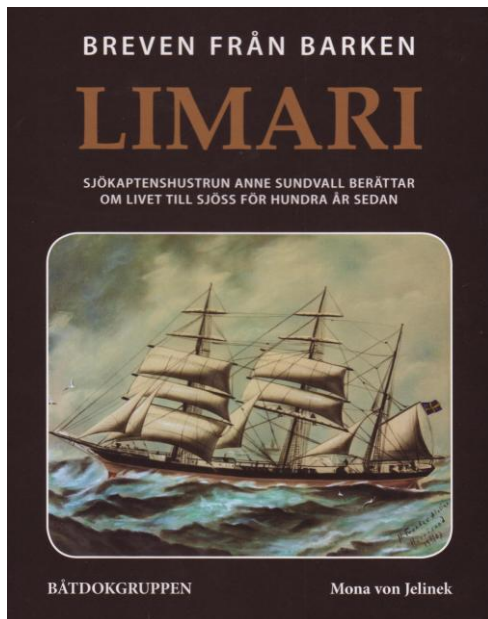

Bokrecension

***Breven från barken Limari -
Sjökaptenshustrun Anne Sundvall
berättar om livet till sjöss för hundra år
sedan***

Bearbetad och översatt av Mona Jelinek

Förlag: Båtdokgruppen, 2012

171 sidor, rikt illustrerad, inbunden

Bokens titel anger tämligen klart vad boken är uppbyggd av, nämligen brev från Anne Sundvall, de flesta av dem skickade till hennes mor som bodde i Hamburg. Anne växte alltså upp i Hamburg, och var en lovande pianist då hennes blivande make, Carl Sundvall, träffade henne 1895 då han var på besök i Hamburg. Två år senare gifte de sig i Hamburg, och då hade Carl blivit delägare i barken *Limari*, med hemorten Hernösand. Två månader efter bröllopet ger sig det nygifta paret ut på den första resan som gick till Sydamerika. Det kan inte ha varit lätt för en ung kvinna att komma ut i denna främmande miljö, men hon tycks ha anpassat sig.

Anne börjar tidigt att skriva brev till sin mor, redan när man fortfarande är ute till sjöss, och när man kommit i hamn ökar brevskrivandet, vilket ju är naturligt. Resan varar åtta månader, och när Anne är tillbaka i Europa föds dottern Lotta. Efter några månader är det dags för en ny långresa, denna gången till Australien och Nya Zeeland via Lourenço Marques. Nu har hon också sin dotter att ta hand, vilket nog var ganska krävande ibland. Även på denna resa är Anne en flitig brevskriverska, och nu kan hon ju också tala om för sin mor hur lilla Lotta växer till och vilka kläder den lilla får, och hur hon utvecklar sig. Den här resan blir längre, drygt två år, och när man kommer tillbaka till Europa mår Anne inte alls bra. Familjen beslutar sig för att flytta till Härnösand, och när man gjort detta är det slut med långresorna

På något sätt kan man nästan känna sig som en inkräktare när man läser brevväxlingar som denna: mycket av innehållet i korrespondensen mellan mor och dotter är personligt, och har kanske inte så stort allmänt intresse för en utomstående så här 120 år efteråt. Men dessutom beskriver Annes brev livet ombord på *Limari* med stormar, proviantbrist, sjuka besättningsmän, olyckor och andra allvarliga händelser. Detta har givetvis ett mer allmänt intresse. Sammanfattningsvis är det värdefullt att denna brevväxling bevarats och gjorts tillgänglig för läsare.

Eric Hallberg